

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marți, Joi și Sâmbătă.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrațiunea tipografiei archidiecezane, Sibiu, strada Măcelarilor 47,
și la expedițiunea de inserțiuni Haasenstein & Vogler în Viena, Praga, Budapesta etc. etc.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român“, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Bosnia și Erțegovina.

De trei zile nu ne spune telegraful nimic nou din țările rescutate. Diarele care ne venira nu ne împărtășesc decât mai pe larg ceea ce împărtășiram în scirile ultime din nrul trecut. Pacificațiunea în Erțegovina este ca și terminată. Trupele austro-unguresci vor avé acolo de aci încolo numai de a scuti populațiunea contra bandelor vagabunde și contra ispitelor revoluțiunei, de a organiza administrațiunea și reimpatria pe cei fugiți parte în Austro-Ungaria, parte în Muntenegru.

Altfel stau lucrările în Bosnia. În partea resăritenă, unde se asteptau rezultate pipăite în timpul cel mai scurt, se vede că insurgenții încă și-au făcut calculii lor. Ei n'au asteptat să se termine pregătirea acțiunei concentrice a trupelor noastre, ci după cum se scrie la „N. fr. Pr.“, s'au retras încă de vreme pe valea Sprezzei în sus, iară corpurile care aveau să-i strimtorască (pe insurgenți) între Seraievo, Zvornik și Tuzla au ramas cu mâinile góle. Se dá cu socoteala că insurgenții vor fi lăsat câte o garnisonă în localitățile întărite iară prisosul se vor fi împrăștiat în toate părțile, ca să se concentreze la alte puncte, care li se vor páre mai favorabile.

În Seraievo se justițiază pe fie care și o mulțime de insurgenți, și conjurați. A trebuit să se ia măsuri, ca moșeele să nu se întrebunțeze pentru alte adunări decât pentru rugăciune; cafenelele să se închidă punct la 10 óre nóptea, din cauză că, din descoperirea conjurațiunei din urmă, s'a vădut, că Turcii parte într'o moșee, parte într'o cafenea au plănuít o rescutare în Seraievo, la cas când trupele Austro-unguresci ar fi distrase în altă parte, sau când ar fi suferit vre un eșec afară de cetate.

Revista politică.

Consiliile ministeriali sub presiunea M. Sale urmară dela 16 l. c. încóce în fie-care zi, până la 20 l. c. După „Ellenör“ min. pres. Tisza avé să plece sâmbetă la moșia sa, la Geszt. După o petrecere de vr'o câte-va zile, dice aceași foie, se va întórce la Budapesta, pentrucă în săptămána următoare vor avé loc importante consilii ministeriale în Budapesta.

Amânarea clădirei drumului de fer Sisek-Novi a făcut rea impresiune în Croația. Spiritele sînt agitate și speranța cea din urmă este pusă în dieta croată. „Kroatische Post“ recomandă, din incidentul acesta, a face presiune asupra ministeriului unguresc să dea garanții necontestabile, că va spriginí și va grăbí deslegarea favorabilă a cestiunei drumului de fer Sisek-Novi. Diarul croat recomandă, a se denega trimiterea de delegați la dieta Ungariei, până când nu vor sosi garanțiile din partea ministeriului unguresc, pentrucă fără de acesti delegați, dieta Ungariei, conform legeri, nu se póte constitui.

În presa din Budapesta și Viena de vre-o câte-va zile se vorbesce mult de România. „P. Ll.“ de sâmbetă, într'un articol de fond, după ce arată, că numai România este cea țéră fericită dintre țérile atinse de tratatul din Berlin, de care nu s'a ocupat discusiunea europénă; după ce arată, că România din amara esperiență va fi învățat, a se ferí în viitor de pericolul, de a mai cadé în cursele rusesci, continuă:

„Politicii Români au dovedit de mult un fel de prudență și înțeleptă pricepere a situațiunei universale și a consecunțelor ei. România precumpănesce mult statul de sub sceptrul glorios al principelui Milan, precum în privința militară așa și în privința politică. Chiar și pentru casul că puterile guvernante în România s'ar simți

vre-odată iarăși dispuse la aventurări, impresiunea ce a lăsat alianța ruscă în toate cercurile poporului român este cu mult mai adencă, decât să se încumetă un guvern bucurescén a mai chema pe aceiași óspeti în țéră. Diua dela Grivița, carea principele Carol a serbat'o într'o proclamațiune cu mult avént, poporul român nu o va uita curénd; el își va aduce aminte de diua în carea s'a jertfit sângele soldaților sêi pentru o cauză lui străină și ostilă. Dară va uita Grivița, va uita jertfele acelei zile, dacă se vor păstra în vie aducere aminte umilirile dîlnice, nemărginita brutalitate, căror țéra a fost espusă și a trebuit să le îndure fie-care cetățan prin politica și de armata ruscă.

„Într'acésta este garanția, că România va fi în adevér hotărítă..... a devení elementul ordineri și civilizațiunei în orient. Românilor li se vine în nordul imperăției otomane același rol, la care sînt Grecii chiamați în sudul insulei balcanice....“

Mai departe dovedesce „P. Ll.“ că elementul român ca și cel grecesc, trebuie pus sub scutul tuturor puterilor, cari sînt interesate a opri sfera puterei ruso-slavice și că României nu rămâne alta decât a se lipi de Austro-Ungaria, pe care România póte compta ori și când. Primirea cea escelentă ce a avut ministru Cogălniceanu în Viena coresponde acestei dispozițiuni, ce domnesce în améndoué jumetățile monarchiei.

Espectorațiunea acésta a oficiului din Budapesta a urmat după întrefilarea următoare: „Românul“ — organul min. president — anunță, că óre care oficiieri rusesci din statul major au făcut recunóscheri la frontariile moldovene și ardelenene. „Românul“ concludé, că nu este imposibilă o ruptură între Rusia și Austro-Ungaria și provócă pe toți Români patrióti a se pregăti pentru óri ce jertfe, la cas că ruptura se face.“ „Fremden-Blatt“, de altă parte, serie

că în Bucuresci se pare că s'au împăcat ómenii cu rezultatele congresului. După scirile telegrafice domnesce acolo (în Bucuresci) deșartă mulțumire cu mersul lucrurilor. Principel Carol care a acceptat titlul de „Înălțime regală“, este o inimă și un suflet cu Rusia. Cea mai bună dovadă este, că România declină regularea cea nouă a frontăriilor prin o comisiune europeană îndestulindu-se cu una specială de la Petersburg.

Din Basarabia română, ce are să devină în scurt iarăși rusescă s'au scris la diarele din Bucuresci în timpul din urmă multe, rele și bune. „Telegraful“ din Bucuresci, în nrul sêu de joi (7 Sept.) publică în estras o correspondență dela trei bulgari, care înfățișeză părerile locuitorilor Bulgari din Basarabia în situațiunea cea nouă. Estragem și noi din estrasul „Telegrafului“ următoarele:

Nu dicem că nu sînt Bulgari, cari să lucreze pentru interesele rusesci. Aceia însă sînt sau vënduți sau fanatici de idea panslavismului. Toți Bulgarii serioși, cari își înțeleg interesele lor și cari voiesc să trăiescă liberi și demni, nu pot decât să deplângă cu noi anecsarea la Rusia.

Anul trecut, vorbind în Basarabia cu nise Bulgari asupra pretensiunilor rusesci pentru a lua Basarabia, la întrebarea mea dacă preferă să trecă la Ruși, un bêtărán imi dicea:

Nu scim noi sórta ce ne așteptă când vom fi anecsati la Rusia! Eu sînt bêtărán și am vëndut multe. Acum, după ce am gustat din pomul libertății care înflorește pe pământul românesc, me cutremur când me gândesc să trec iarăși sub Ruși. Eu pot să fac mai bine decât ori cine comparațiune între regimul de aici și cel de acolo. Pot săți dau un esemplu în acésta privință:

„Pela anul 1847, pe când spiritele începuse să se lumineze, când libertatea își întinsese aripile mai asupra tuturor țérilor și aducea un aer

FOIȚA.

Plângerea

S-tei monăstiri a Silvașului din eparchia Hațagului din Pristop.

(Urmare).

Însă slugile lui Christos a odichni n'a putut, Că unia cu uniații ne încetat i-au gonit, Căci Ardélul era îngropat tot cu unia Precum de demult, în reuțăi Ninevia; N'au vrut D-đeu să pėrdă Ardeleni, Precum nici atunci Nineviteni; Că pre plăcutul seu Domnul l'au ales Pre preă cuviosul Visarion și l'au trâmisi. Om minunat și plin de dar, Puternic l'au trâmisi la Ardél, La anul o mie șapte sute patru đeci și patru, Șau descoperit reutatea și pėcatu. Așa poruncă avé să strige și să vestescă; Ca toți să se pocăiască. Să nu rămăie cineva cu papa în unire Că va fi într'u peire. Au strigat în Dobra și în Deva și în Orăștia Precum Iona trei zile în Ninevia. Au đis, că eei ce sînt uniați, Nu sînt creștini adevėrați. Și popii, de când s'au unit,

Nici o taină sântă n'au sėvărșit. Și alte multe au đis din Scripturi, Care sînt adevėrate învățături. Atuncea dacă s'au vestit, Unația reu s'a bolnăvit, Și i s'au făcut rană mare, Fiind că au ramas la defăimare. Apoi sântul dela Orăștie au venit pe drum în sus.

Și până la scaunul Siliștei au ajuns, De D-đeu fiind îndreptat, Că acolo om uniat nu s'au aflat, Ci singuri prostatici Români, Și cu prostime buni creștini. Selișteea este sub munte de o parte, Scann de șapte sate. În Seliște mi se pare trei zile au ședut. Cuvént și o sfeștanie le-au făcut. Și din Seliște în cetatea Sibiiului au venit Cu Vlădica Inochentie Clainen s'au întâlnit, Mult cu densusul au vorbit și l'au mustrat Însă toate cuvintele acele nu le am aflat. Numai acésta întâiu i au đis de împreunarea latinescă Cu totul să se părăsescă. Atunci lângă Vlădica protopopul Băianul s'au aflat Acesta cu ocară s'au rădicat, Asupra acelu om cuvios, Cu hulă, numindul păduchiaș

Și de grab ticălosul de el s'au bolnăvit, Din Sibiu bolnav au eșit. Și până acasă păduchia l'au năpădit, Și mănăcândul de viu au murit. L'au dus pre Visarion și la divan, În gubernie să'l vadă cine-i și ce fel de om. În divan dacă s'au dus, Tot adevėrul l'au spus, Și le-au đis, de vor voi, Să le arete pre Atanasie, Cel unit, Cum stă întreg, neputredit; Căci este de biserică răsăritului despărțit Și pentru aceea stă împetrit și afurisit. Atunci un boiarin, De lege calvin, Din divanul guberniei s'au sculat, Și pre cuviosul mult cu ocară l'au certat, Și mult ispitindul, o damblă rea l'au găsit, Și abia din Sibiu au eșit. La curtea sa în Sumera au ajuns, Și chelașului sêu toate au spus. Eu (dice), sântului vostru tare m'm împotrivit, Și iată cumplit m'am bolnăvit. Deci acela jumetate s'au uscat, Pe picioré n'au mai umblat. Însă au mănecat și au băut, Iar a vorbi n'au mai putut. Ci numai, ca o hiară au răcnit,

În viață cât a trăit. Aceste câte s'au pus, Tóte s'au făcut, Că cei ce le-au vëndut și le au auzit. Tóte le au mărturisit. Și alte minuni de Visarion s'au lucrat. Mai ales încă la Banat. La orașul Lipova, unde au fost Episcopie, Acolo prea cuviosul de toți se știe, Ninevia prin Iona sau mântuit, Iar uniții prin Visarion nu s'au căit. Ci au rėmas tot în unire, Spre a lor vecinică peire. Pre Iona din mare l'au lėpădat afară, Acea cumplită fiară, Iar cuviosul Visarion fiind pe uscat, Primejdie de la slugile Papei i s'au întemplat Ci unde-i puterea cea D-đeescă, Nu póte reutatea omenescă. Atunci Clain păstor și Archiereu, Temėndu-se de D-đeu, Ca nu cum-va turma lui Christos să pėră, Și din mâinile lui să cėră, Au voit sobor mare a se face, Tóte îndreptăndule și pe norod să'l împace. Poruncă protopopilor au dat, Scriind să vie tot popa și un om din sat, Ca dupre porunca archierescă, La sobor să se gătescă.

de viață, ni se șopti la ureche de un amic al libertății, să cerem și noi să avem guvernator dintre noi, căci sunt și între noi oameni capabili de a ne guverna; să nu ni se trimită numai dela Petersburg cari ne maltrata și ne jefuia. Ne strinserăm și făcurăm o petiție împăratului în acest sens, arătând și ore-cari abuzuri, ce făcea guvernorul. O deputațiune din noi se formă și se duse în capitala imperiului ca să o dea.

„Petiția se dete împăratului, împăratul o trimise ministrului și ministrul trimise o anchetă la fața locului. Ancheta ședă două luni pe contul nostru și apoi plecă.

„Ceva mai târziu, toți cei subscriși în petiție fură chemați la guvernator. Ei stătură afară și fu chemat câte unul pe rând înăuntru. Când eșe afară cel care intrase și era întrebat de ceialalți, ce i-a dīs guvernatorul, el răspundea:

„Are dreptate ce mi-a dīs. Ce trebuie să ne amestecăm noi în afacerile statului?

„Ce era istoria? Guvernatorul îi lungise la pământ pe fie-care și le dedese câteva decimi de cnuturi.

„Când dar me gândesc la acea stare de lucruri și la starea de lucruri de ađi sub Români, unde pot să critic și pe prefect și chiar pe ministru și să denunț în gura mare toate abuzurile, cum voiesci să prefer regimul rusesc celui românesc?

Negreșit, că așa cugetă toți Bulgarii serioși. Ei nu pot deci să concipere contra statului român. Cât pentru cei cari lucrăză astfel, cum ne-a spus corespondința, nu sînt, după cum am spus, decât nisce oameni, cari nu au consciința interesului lor moral.

Cât privesc retrocederea Basarabiei „l'Orient“ primesce următoarea telegramă:

„Mă grăbesc a vă trimite scirea, că Basarabia nu va fi cedată mai înainte de 5 Octombrie. Data nu este ficșată; dar, de sigur, ea va fi posterioară la 5 Octombrie. Acesta o spunea eri sēră un general rus cu un ton fōrte afirmativ.

Același ȃiaru întēpină scirile răspândite de mai multe ȃiare, că Rușii se fortifică în Dobrogea, cu următoarele:

„Un oficer rus, care sosese din Dobrogea, ne comunică următoarele linii:

„Ved, că ȃiarele fac sgomot mare despre ceea-ce ele numesc „reînarmarea“ Kustendjei. „Times“ a publicat în această privință o depeșă, prin care se insinuēză, că armata rusescă, întărindu-se în Dobrogea, nici nu se gādesce măcar a o evacua. Sînt în pozițiune să vă certific, că evacuarea acestei provincii va putea fi efectuată în 15 ȃile, din momentul primirii or-

dinului. Nu se face nici o pregătire nouă de întăriri, și umbuletul de colo până colo al trupelor și al artileriei, care servă de punct de plecare micelor combinațiuni a le preseii, nu este decât rezultatul unor eserciții militare prescrise de către autoritățile militare locale. Aceste eserciții, ve afirm, nu sînt comandate de general — șef, care nici nu le scie măcar și care nu le află decât numai când sînt esecutate, fiind-că n'au de scop decât instrucțiunea armatei.

„Dacă credeți folositor, puteți publica aceste informațiuni: vă garantez esactitatea lor.“

Este bătătoriu la ochi, că contele Károlyi, ambasador la Berlin, se strămută tocma acum la London. Un coresp. a lui „P. Ll.“ scrie din Berlin, că contele Károlyi a fost tot deuna semnul vedut al intimității dintre Berlin și Viena și concludere, că depărtarea acestuia este semnul vedut al recelei raporturilor între Germania și Austro-Ungaria. Următorul lui Károlyi va fi după „N. fr. Pr.“ contele Chotec sau bar. Haymerle. Se ȃice, că în corpur diplomatice să fac și alte schimbări. Din aceste se va cunoșce și politica esternă austro-ungurēscă: cu sau contra Rusiei.

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român.“

Cubin, (la Dunăre) 20 Aug. 1878. Domnule Redactor; E constat că școlă e sorginta culturii și civilizațiunii, și este necontestabil, că cultura e lumina vieții omenesci. Acest adevēr ne-a dat un impuls ager, ca să punem cel mai mare pond pe școlă. Numai prin școlă a putut un popor să se avēte la un grad de cultură mai înalt. Așa și o comună numai atunci prosperēză și înfloreșce, când are școlă bună, dar mai vērtoș educatori versati și bine studiați. Avem multe comune, care după făcuta esperiență prin școle bune și educatori bravi au ajuns la culminațiunea înflorirei; dar amara esperiență ne-a învățat că mai numēroșe sînt acele comune, unde școlă este considerată ca un obiect secundar, de o meserie slabă, când nu aduce corifeilor nici un folos material.

E trist lucrul acesta; dar și mai trist și de compătimit este când o comună, care în trecut s'a datat a face progres pre terenul instrucțiunii, astăđi se vede împedecată în acest avēnt salutar. O astfel de sōrte are mārēța comună — opidul — Siclău (cottul Aradului).

Alegerea a doi învățatori, efectuită la 20 Iuliu a. c. după natura ei, este o adevērată ironie. Cine s'a făcut

culpabil prin această procedură, aș lăsa să judece sinodul parochial. Eu nu știu, avut'au resp. sinod parochial în vedere demnitatea indiviđilor aleși? Sau că alegătorii, sau că autoritatea superioară școlară a usuat la acea ocașiune de ořeși-care nepotism! Să-mi fie permis a mă esprime, că această aserțiune nu-mi serveșce spre a argumenta adevērata stare a lucrului din cestiune; dar presupun, și după mine fie-care om nepreocupat, că trebuie să stea locului și să cugete, pentru ce s'a efectuit această alegere spre detrimentul binelui comun și în special spre dauna comunei Siclău? — Dacă aruncăm o privire asupra trecutului vom afla, că opidul Siclău prin educatori și conducători bravi a făcut pe terenul școlar pași gigantici, pentru că acelor educatori și conducători nu le-au lipsit nici energia, nici interesarea de această instituțiune salutară. Cu atāta mai puțin trebuie să lipsēscă aceste virtuți în timpul present, preste tot, și în special în comuna Siclău, care de altcum materialmente stă fōrte bine și numēră în sinul sēu preste 4000 suflete de Români.

Cumcă acesta comună s'a datat a face progres pe terenul școlar, se vede de acolo, că în anul trecut prin multe sacrificii au înființat încă o școlă, — pe lângă cea veche — stabilind pentru ambii învățatori dotațiuni corespunđătoare recerințelor și spiritului de astăđi.

O! de o-ar imita în acestea întreprinderi și alte comune, cari cu afacerile școlare au ajuns o decadență pré regretabilă! — Dar ce folos când comuna din cestiune are școle, cum pōte nu se află impregiur, când aceste școli sînt numai nisce clădiri frumōșe, lipsite în interior de recerutele obiecte de învățământ?!

Acesta este oglinda școlilor din comuna Siclău și, acesta e dureros lucru. În fine, recapitulând cele premise, cred că după mine fie-care va face amara deducțiune și conclusiune, că această impregiurare pōte că a devenit deplorabilă sau că sinodul paroch. n'a fost cu precauțiune la alegerea învățatorilor, căci dela aceste se datēză rēul mai sus amintit, că școlă este lipsită de obiectele de învățământ — sau dōră că spiritul timpului de presinte ar pretinde acest rēu — ceea ce eu și după mine nime, n'o crede.*)

D. Codrēn, doc. rom.

*) La repeșite provocări, am publicat corespondența de mai sus, a cărei responsabilitate nu o putem lua asupra-ne, nefiind-ne afacerea mai de aprōpe cunoscută. Din parte-ne recomandăm în asemenea casuri respectivilor a se folosi mai întâiu de tōte remediile ce le ofer legile bisericeii nōstre. Red.

Protocolele Congresului din Berlin.

Protocolul Nr. 11.

Ședința din 2 Iuliu 1878.

(Urmare).

Președintele emite ideea, că mai multe principie ar putē fi estrase din propunere și prezentate votului Congresului.

Principele Gorciacoff reamintesc, că tratatul de la Paris a confirmat actele tratatului din Viena asupra libertății navigațiunii fluviale și că, conform declarațiunilor plenipotențiarilor Rusiei, dintr'o ședință precedentă, retrocederea Basarabiei n'ar putē esercita nici o influență asupra libertății fluviului. Alteța Sa nu și pōte dară esplica necesitatea de noue dispozițiuni în această cestiune.

Principele de Bismarck repetă, că Congresul nu are de discutat cestiunile de detaliu asupra cărora puterile interesate ar putea lesne să se înțelēgă între dēnsele. Alteța Sa stăruie în a cugeta, că propunerea austro-ungară ar trebui să fie trāmisă la comitetul de redacțiune, sau referită plenipotențiarilor Austro-Ungariei, cari să estragă dintr'ēnsa principiile de căpetenie, singurele susceptibile de a fi votate de Congres.

Acestă ultimă opiniune, sprijinită de D. d'Oubriel, este acceptată de Congres. D-nii plenipotențiarilor ai Rusiei observând însă, că adesiunea lor la remanierea proiectului de către colegii lor austro-ungari nu implică nici decum consimțământul lor la principiile propunerei.

Președintele continuă cetirea articolului XII, și Congresul decide, la observațiunea lordului Salisbury și a baronului Haymerle, ca cuvintele: „Imperiul Rus“ să fie adăogate la enumerațiunea Statelor riverane. Înalta Adunare, după cetirea celui de al 2 lea aliniat al aceluiași articol recunoșce, că România va trebui să fie de aci înainte reprezentată în comisiunea europeană.

Congresul trece la articolul XII

Președintele declară, că nu vede veriu un interes european în această decisiune, și în ceea ce privesc mai cu samă despăgubirea atribuită particularilor, ce au suferit din faptul resbelului, lord Salisbury crede această indicațiune prea vagă, spre a figura într'un tratat. Escelența Sa propune suprimarea articolului.

Comitele Șuvaloff, nu face nici o obiecțiune la acesta, sub condițiunea espresă, că nu va resulta nici o obligațiune pentru Rusia.

Caratheodory-pașa este asemenea de ideie de a se suprima acest articol spre a se evita complicațiuni inutile, și Congresul dāduși consimțământul la această propunere trece la discuțiunea articolului XIX, relativ la indemnitatea de resbel.

Președintele înainte de a da cetire acestui articol, ȃice că rămāne bine înțeles că discuțiunea nu se va face astăđi asupra dispozițiunilor ulterioare în Asia ci numai asupra indemnității propriu ȃisă, adevā asupra celor două aliniate, ce termină articolul. Prima frasă a aliniatului C, fiind relativă la cestiunea teritorială, este lāsātă d'o parte și ordinea de ȃi nu se aplică de cât la urmarea aliniatului astfel concepută: „cāt despre restul indemnității, atarā de cele ȃece milioane de ruble, modul de plată al acestei sume și garanția de dat pentru acea plată, vor fi regulate printr'o înțelegere între guvernul imperial al Rusiei și acela al M. S. Sultanului.“

Lord Salisbury relevă importanța cuvintelor „garanția de dat pentru acea plată“ și Escelența Sa adăogă, că dacă această garanție ar trebui să fie o indemnitate teritorială, plenipotențiarilor Marei-Britanie s'ar opune formal la una ca acesta.

Principele Gorciacoff declară, în numele guvernului seu, că cestiunea garanției rămāne în adevēr, de regulat între Rusia și Pōrtă, dar că espresiunea indicată de principele Gorciacoff nu implică nici o achisițiune teritorială.

Principele întrebând dacă această declarațiune, care va trebui înserată în protocol și de care Congresul ia act, satisface pe Înalta Adunare, și lord Salisbury espriemend în parte i: dorința, de a sci care ar fi atunci garanția indemnității, principele Gorciacoff repetă această garanție va depinde de arau-

ȃi rānduită au însemnat,
Și toți la scaun s'au aflat.
Vlādica pre protopopi i-au luat,
Cu ei în polată au intrat.
Au ȃis: „Iată unația fu până acum tānuită,
Iar acum cu totul descoperită;
Până acum au fost legată,
Ca într'un sac ascunsă și bāgată.
S'au deslegat și au eșit afară,
Și se vede de toți în țēră.
Și de veți voi cu toții să stām,
Și de ea să ne spālām,
Dacă vom sta tōtă țēră putem,
Cu totul să o lēpādām.“

Iar un protopop din sobor s'au sculat,
Și pre Archiereu cu obrāznicie l'a muștrat.
Și iau ȃis: „Māria ta tot Ardēlul stāpānesci,
Și ca un copil vorbesci.

Au pentru un călugār mincinos,
Sā'mi las eu cinștea cea de folos.“
Vlādica atunci s'au scārbit,
Și din Sobor au eșit,
Și din palat afară,
La norodul cel de prin țēră.
Audiți, filor, eu când am venit
Pāstor la voi, în anire v'am gāsīt.
Eu trebuie să mă duc la împārāție,
Puind silința să vă scoț din unie.
Deci soborul s'au rāsipit,

Și Vlādica de călătorie s'au gātīt.
Acum nu mai este māngāere,
Ci plāngere și durere.
Când Visarion în Ardēl au propoveduit,
Atuncea și Petru Aron de la Roma au fost venit,

Din școli fōrte învățat,
Iar de pravoslavie rātācit și depārtat,
Și când soborul de Clain au fost adunat,
Atunci și Petru Aron în sobor s'au aflat
O! de nu s'ar mai fi nāscut,
Cā multe rētūți acest om au făcut,
Cā câte Vlādica în sobor au vorbit,
El tōte le-au fost audīt.
Și asupra celui, ce i-au făcut lui bine,
Și l'au chrānit pe el cu pāne,
Cālāiul s'au rādicat,
Și din scaun l'au surpat.
Vlādica Inochentie la Beciu au plecat,
Și în locul seu namesnic pe Nicolae a lāsāt,
Și ori-ce pricină în cliros să se întāmpelze,
Tōte de el sa se îndrepteze.
Aron acum bună vreme au gāsīt,
Pre Inochentie la Crāiasa l'au pārit.
ȃicēnd, că umblă cu fāțarie,
Și nu-i drept la împārāție.
Iarā cătrā Vlādica s'au arētat,
Prieten bun, dāndui și sfat,
Inșā prin scrisori l'au viclenit.

Și până la Roma l'au isgonit.
Acolo în robie s'au închis.
Și în tōtă viața sa au plāns.
Apoi la Nicolae Balomirēnul s'au întors,
Și din curtea archierēscă cu urgie l'au scos
Și nu numai că l'au scos și l'au gonit,
Ci și din Ardēl cu totul l'au pustiit.
Atuncea Sēliștenii,
Cu cei de lângă ei împrejurenii,
Au căutat oameni să gāsiască,
Trēba lor să li-o implinēscă;
Și cu toții s'au sfātuit,
Pe trei oameni au gāsīt,
Trei preoți și un mirēn,
Din Sēliște și din Scaun.
Preotul Mācinic și cu Oprea Miclāuș,
Și preotul Ioan din satul Galeș.
Pre acești trei au ales,
La cesaro Craiiasa au trāmes,
Crāiasa rugāciunea lor o au primit,
Și cu dragu li s'au fāgāduit,
Cum că ea silā lor nu le va face,
Ci să se odichnēscă în pace,
Și cu unația nimeni să nu-i silēscă,
Ci într'a lor pravoslavie să trāiască.
Atunci Aron, ca un leu rācnind, s'a sculat,
Prin scrisori după ei au alergat,
Și pre câte trei în Viena i-au închis,
Și acolo viața lor s'au stīns. (Va urma).

jamentele Rusiei, cu guvernul Sultanului dar va fi regulată în afară de ori-ce achizițiune teritorială.

Caratheodory-paşa cetesce considerațiunile următoare:

„Plenipotențiarul otoman au datorita de a atrage, în mod de tot particular, atențiunea Înaltei Adunări asupra stipulațiunilor tratatului de la San Stefano privitoare la indemnitatea de rebel. Ei rogă mai înainte de toate Congresul, de a lua în considerațiune că rebelul, ce se termină n'a avut de cauză violarea de către Turcia a vre-unui angajament, ce această putere ar fi contractat față cu Rusia. Cabinetul din St. Petersburg declarând rebelul spre a supune sentimentul căruia el ținea a da satisfacțiune, marile, strălucitele avantaje, ce el a reperat și rezultatele ce a obținut, constituie cu prisos o compensațiune a silințelor și sacrificiilor pecuniare ce guvernul imperial al Rusiei a avut negreșit în vedere mai din nainte.

Fără a insista asupra precedentelor, ce istoria cea mai recentă a Rusiei chiar ar putea să le ofere și cari sunt vii în memoria tuturor membrilor Congresului, plenipotențiarul otoman, referinduse la dispozițiunile tratatului de la San Stefano relative la plata unei indemnități de rebel, cred că nu ar avea decât să invoce explicațiunile ce guvernul imperial al Rusiei a bine voit să dea asupra acestui punct, spre a proba că în cugetul cabinetului din St. Petersburg chiar posibilitatea pentru Turcia de a plăti indemnitatea de rebel este pusă la serioase îndoieli. De altă parte s'au semnalat în mod isbitor gravele inconveniente, ce ar rezulta din existența unei creanțe, a cărei realizare n'ar putea decât să fie lăsată în vag.

„De fapt, rebelul din urmă a căusat Turciei pierderi incalculabile. Fără a vorbi de finanțele statului, a căror situațiune e cunoscută, desolațiunea în care se găsește orașele și satele Turciei din Europa și din Asia este poate fără exemplu în istorie. De unde Turcia ar scotea astăzi resursele ce i ar fi indispensabile pentru a face față cheltuielilor celor mai urgente servicii, spre a nu lăsa pe creditorii sei fără nici o consolațiune spre a împlini, în marginea posibilului, o simplă datorie de umanitate către mulțimea de ființe remase lipsite de strictul necesar și spre a întâmpina asemenea servicii unei indemnități de rebel? Nu vorbim de îmbunătățirile de făcut, îmbunătățiri a căror extremă urgență se recunoște și de guvernul imperial tot așa de bine ca și de Europa, și cari toate ar cere noi cheltuieli. Dar, afară de aceste îmbunătățiri, trebuie să se facă față cheltuielilor inescorabile ale horei prezente. Toate puterile recunosc că Turcia nu le poate întâmpina chiar cu prețul celor mai mari sacrificii; cum ar putea ea dar să și ia asupra plata unei indemnități de rebel? Guvernul imperial al Rusiei care cunoscea această situațiune a cerut teritoriu în Europa și în Asia spre a ține loc de cea mai mare parte a indemnității ce el o calculase ca fiind datorită.

„Facilitățile ce Congresul a găsit pentru aranjamentul de ordine european, privitor la Dobrogea și Basarabia, au avut de basă o scădere importantă din indemnitatea de rebel. Deși cestiunea Asiei nu a fost încă tratată în congres, se poate dice de acum, că și din această parte Rusia va câștiga teritorie, cari luând de normă estimarea cabinetului din St. Petersburg chiar, vor reprezenta sume enorme.

„Dacă se mai cer încă și alte părți, plenipotențiarul otoman au datorita de a declara, că nu vîd nici cum de unde Turcia ar putea să le scotă fără a aduce vătămare condițiunilor celor mai esențiale ale funcțiunii guvernului seu.

„Ei se rogă, ca Congresul să binevoiască a lua în considerațiune că, dacă, pentru a se satisface plata unei indemnități de rebel s'ar crea Turciei o situațiune financiară intolerabilă, o asemenea deciziune nu numai ar ruina populațiunile pentru cari Europa arătă interes, dar, în același timp ar lucra contra ideii, ce a fost exprimată relativ la conservarea autorității guvernului otoman, și la care Altea Sa, primul-plenipotențiar al Rusiei, a dat, într-una din precedentele ședințe, o adesiune așa de explicită.”

Comitele Șuvalov dice, că s'a silit a se abține până acum de a reveni, împreună cu d-nii plenipotențiarilor otomani, asupra trecutului, dar că, în prezența observațiunilor cetite de Caratheodory-pașa, este de datorita sa de a eși din tăcerea, ce a păstrat. D-nu prim-plenipotențiar al Turciei a afirmat, că ultimul rebel n'a fost provocat de nici o violare a aranjamentelor anterioare. Comitele Șuvalov mîșine, din contră, că rebelul a fost consecința violării constante și ținice a dispozițiunilor convenite, și mai cu samă, a obligațiunilor contractate de Pôrta în 1856, la Congresul de la Paris. Rusia a stat multă vreme spectatoare pasivă a acestor violări, ea a păstrat tăcerea, dar a fost silită să intervie în fața unor evenimente deplorabile, ce au mișcat-o tot astfel cum au mișcat și pe Europa întregă. Cât despre sentimențele la cari Caratheodory-pașa a făcut alusiune, atribuindu-le cauzelor rebelului, cuvintele sale pot da loc la o falsă interpretațiune. Rusia nu a făcut un rebel de aspirațiuni sau de sentimente; ea nu a avut de cât un singur scop, acela de a veni în ajutorul populațiunilor creștine și de a le asigura o sortă mai bună. În fine, d. prim-plenipotențiar otoman a enumerat sacrificiile ce rebelul a costat pe Turcia; comitele Șuvalov se mîrginesc în a observa că Rusia și-a impus asemenea grele sacrificii. Espunerea d-lui plenipotențiar otoman e tardivă; era datorita Turciei de ași calcula mijlocele și sarcinile ce i s'impune, înainte de a respinge protocolul din Londra.

Lord Salisbury ar dori să atragă atențiunea colegilor sei din Rusia asupra inconvenientelor unei indemnități ce întrece resursele debitorului. El consideră, că o condițiune, ce nu poate fi împlinită, nu ar putea face alta de cât a aduce complicațiuni în Europa. Escelența Sa se întrăbă, de alt-fel, prin ce mijloce Rusia speră a obține execuțiunea unei clauze la prima vedere irealizabilă.

(Va urma).

Societatea academică română.

Sesiunea anului 1878.

Proces verbal Nr. 1.

Ședința dela 16 August 1878.

(Încheiere).

Se procede la alegerea secretarului ad-hoc, la care D. E. Sion, întrunind 11 voturi, se proclamă de ales.

D. președinte dă lectură programei după care se ordineză lucrările Societății în cursul sesiunii în următoarea cuprindere:

- „1. Deschiderea sesiunii anului 1878.
- „2. Citirea raportului delegațiunii asupra lucrărilor din anul 1877—1878, și prezentarea socotelilor pe acest an.
- „3. Alegerea secretarului ad-hoc pentru sesiunea 1878.
- „4. Alegerea comisiunii pentru esamizarea raportului delegațiunii.
- „5. Alegerea comisiunii pentru esamizarea conturilor.
- „6. Alegerea comisiunii pentru cercetarea bibliotecii și a colecțiunilor.
- „7. Alegerea comisiunii pentru cercetarea traducțiunilor prezentate la concurs.
- „8. Alegerea comisiunii pentru cercetarea opului despre Romani în Dacia lui Traian de la Aurelian și până la anul 1300.
- „9. Alegerea comisiunii pentru cercetarea opurilor prezentate la concursul premiului Năsturel seria A.
- „10. Idem de seria B.
- „11. Ficsarea ședințelor publice.
- „12. Citirea raportului asupra lucrărilor delegațiunii.
- „13. Citirea raporturilor asupra manuscrisurilor prezentate la concurs.
- „14. Citirea raportului asupra reviziunii bibliotecii și colecțiunilor.
- „15. Citirea raportului comisiunii despre premiul istoriei petrecerei Romanilor în Dacia lui Traian de la Aurelian până la anul 1300.
- „16. Citirea raportului asupra premiului Năsturel.
- „17. Relațiunea comisiunii asupra reviziunii proiectului de dicționar.
- „18. Regularea concursurilor pentru anii viitori.

„19. Citirea referatelor asupra lucrărilor secțiunilor de peste an.

„20. Citirea raportului asupra misiunii D-lui Tocilescu.

„21. Alegerea de noi membri.

„22. Alegerea unei comisiuni pentru a propune subiectul premiului Năsturel din seria A pe anul 1881.

„23. Alegerea delegațiunii pentru sesiunea 1878—1879.

„24. Alegerea oficiilor secțiunilor.

„25. Lecturi de operate ale membrilor Societății.

„26. Comunicarea propunerilor secțiunilor pentru lucrările lor în anul 1878—1879.

„27. Formarea bugetului pentru sesiunea anului 1878—1879.

„28. Citirea raportului secretarului general asupra lucrărilor societății în sesiunea curentă.”

Se procede la alegerea diverselor comisiuni arătate prin programa de mai sus, și se aleg cu majoritate de voturi:

a) Comisiunea pentru cercetarea lucrărilor administrative, din 3 membri și anume:

D-nii A. Treb. Laurian, N. Ionescu, N. Crețulescu.

b) Comisiunea pentru cercetarea conturilor, idem din 3 membri și anume:

D-nii V. Babesiu, Dim. Sturdza, Hodosiu.

c) Comisiunea pentru revizuirea bibliotecii și a colecțiunilor, idem din:

D-nii N. Quintescu, I. Caragiani și Al. Romanu.

d) Comisiunea pentru corectarea probelor de traducțiune din autorii eleni, compus din 5 membri, și anume:

D-nii Al. Papadopolu-Calimach, I. Ghica, I. Caragiani, A. Odobescu și B. P. Hășdeu.

e) Comisiunea pentru corectarea probelor de traducțiune din autorii latini, tot din 5 membri, și anume:

D-nii A. Tr. Laurian, N. Quintescu, Al. Roman, N. Ionescu, G. Barițiu.

f) Comisiunea pentru alegerea celei mai bune cărți eșite în cursul anului, pentru premiul Năsturel, compusă din șapte membri, și anume:

D-nii N. Crețulescu, I. Ghica, D. Sturdza, A. Odobescu, G. Barițiu, A. Laurian și I. Hodosiu.

g) Comisiunea pentru cercetarea manuscrisurilor cu tesa „Tăranul român” venite la concurs, din 5 membri, și anume:

D-nii P. S. Aurelian, G. Sion, B. P. Hășdeu, N. Ionescu și I. Caragiani.

Manuscrisul venit la concurs cu tesa „Istoria petrecerei Românilor din Dacia lui Traian de la Aurelian până la anul 1300” se îndrepteză secțiunii istorice.

Se pune la ordinea zilei cestiunea ficsării zilelor de ședințe publice. La discuțiune iau parte mai mulți membri, după care prin majoritate se admite, ca în toate joiile, dela 24 August înainte, ședințele Societății să fie deschise publicului.

D. A. Odobescu, în numele delegațiunii, consultă Societatea despre tipărirea analelor în timpul sesiunii, arată neputința Imprimeriei de a le tipări în foi volante cotidiene și apoi a păstra aceeași compozițiune de litere până la facerea edițiunii definitive și propune, ca să se tipărească în foi volante rămînd, ca edițiunea definitivă să se facă mai târziu după alt format și cu mai multă îngrijire, pentru ca să nu eșă erori ca în anul trecut. Această propunere ridicând obiecțiuni de spese, căci s'ar agrava de două ori fondurile Societății, majoritatea decide, ca delegațiunea să se adreseze la vre-un ziar cotidian, spre a se putea tipări procesele verbale ale sesiunii fără cheltueli.

Ședința se ridică la 5 ore p. m.

Președinte, I. Ghica.

Secretar ad-hoc, G. Sion.

Varietăți.

* (Esamenele de calificațiune). La consistoriul archidieceșan de aici s'a admis astădată la acest examen 23 candidați de preoție și 41 candidați de învățători, din acestia s'au relegat 3 candidați de preoție pe

1/2 an din toate obiectele; 1 din cântări și tipic și 5 candidați învățători.

* (Postal). Din partea direcțiunii postelor din Sibiu să escrie concurs pentru magistrul postal din Czeha (comitatul Dobăcei). Cauțiune: 100 fl.; salariu: 120 fl.; paușal de cancelarie: 40 fl.; paușal de transportare 474 fl. Concurenții au ași înainta cererile lor în termin de trei săptămâni (18 Sept. 1878 este datul publicării) la direcțiunea postelor din Sibiu.

* (Fundațiune). Domnul consiliariu gubernial Paul Dunca a dăruit comunei sale natale Orșova (protop. Reghinului-săsesc) suma de 2500 fl. în obligațiuni. Din această sumă să se facă o fundațiune, a cărei venit anual este destinat pentru șola și biserica acelei comune. Înregistrăm cu plăcere acest fapt și dorim ca generozitatea domnului Dunca se afle mulți imitatori.

* (Pentru răniți). Precum cettim în „Gazeta Transilvaniei” și în Brașov s'au constituit comitete și s'au aranjat petreceri în favorul răniților. Comitetul Reuniunii femeilor române de acolo, condus de nobilul simțământ patriotic și umanitaru cătră cei ce sîngeră pe câmpul de luptă a și luat inițiativă pentru ca se adune de la femeile române scame, bandagie ș. a.

* (Bóla de vite). Comuna Cîsnădie este declarată din partea comisiunii liberă de bóla. În comuna Șelimbăr numărul vitelor bolnave s'a urcat la numărul de 79.

* (Falsificate de 50 florini note) au descoperit organele ministeriului de finanțe. Fața notelor este făcută pe cale fotografică. Cuvintele: „Staatsnoten” și „zu zwanzigjähriger” precum și litera „r” în cuvântul „Dauer” sînt cu mult mai mari, ca la notele valabile. Ministeriul de finanțe atrage atențiunea asupra acestor falsificate.

* (Cei doi spioni rusesci), cari s'au arestat în Zizin se află acum odată în Pesta sub paza poliției. Toate hărțile, ce sau aflat la dênșii sau sigilat și s'au trimis ministeriului pentru interne.

* (Un răspuns). Ni se trimite spre publicare:

Onorată Redacțiune a „Telegrafului Român”! În Nr. 94, din 1877 între varietăți se afla o născocitură asupra persoanei mele cu scop de a mă ruina în oficiu și a-mi ruina familia cu iscălitura „Ucu Scurtu,” fiind-că computorii acestii născocituri, nu sau îndestulit numai cu atâta că mi-au înegrit numele în public; ei au întrebuintat și întrebuintă pînă în ziua de astăzi, toate mijlocele, nu numai a mă ruina în oficiul parochial, prin mijloce neiertate, ci-mi persecută și esistența și viața, spre ași sătura pofta de resbunare — aducându-mă la viață peregrină dintr'un loc într'altul, după un serviciu parochial purtat în 10 ani pre virful munților.

Că n'am răspuns pană acum la memorata născocitură au fost simțul creștinesc, ce-l poșed în adâncul animii mele față cu ori cine, însă vîdînd, că neimpăcării mei pretini, nu iau în considerațiune acest simț, căutau a alege și eu această cale de apărare. —

Nau după ce să se gândescă contrarii mei la aceia, că eu și atacat și vătămat, să mă plec lor, și pentru un blid de linte mai strige odată în public, dară înainte de toate să-și tragă sama, cum le vor eși numerii, că de altmîntrile vor da de belé. —

De această dată numai atâta mă rog să publicați, ca semn de început la luptă publică, asupra celor scrise în Nr. 94, 1877 din „Telegraful Român”.

Pre lângă care primiți asigurare despre stima ce vi o păstrez. Al Prea Onoratei Redacțiuni Stimătoriu.
T. L. P.

Sciri ultime.

(După „S. d. T. B.“)

Viena, 23 Sept. n. (Oficial). Trupele noastre au luat în 22 l. c. lagărul principal întărit al insurgenților de pre înălțimea dominantă de la Sen-covici, cădându-le în mâni două tunuri, munițiune și mijloce de traiu. Insurgenții fură împrăsciați. În 21 l. c. se ocupă fără rezistență Olovo (spre mēdă nōpte de la Seraievo). Insurgenții au fugit. Insurgenții, cari se întăriră cu șanțuri pe Malievița-Planina fură alungați cu foc de artilerie. Docani (spre mēd. n. de la Tuzla) este ocupat de trupele noastre. În urma declarațiunilor deputațiunilor ce au apărut în quartirul general, că Tuzla și Bielina se supun, s'a început desarmarea și ocuparea acestor localități.

Viena, 23 Sept. n. (oficial) Divisiunea 36 de trupe anunță terminarea desarmării fără de rezistență în munții Cazara și Prosora. Comandantul cordonului din Palatul inferior raportează: Demonstrațiunea sa către Cullen-Vacuf (la fruntăria bosniaco-austriacă) a succes cu deseversire; de ce notabili din Vacuf, Ostrovița, Orasaț și Havata au dat adrese de supunere, anunțând supunerea acestor localități și rugându-se de iertare pentru comisele vātemări la fruntarie.

Praga, 23 Sept. n. Deputații cechi au hotărât a intra în dietă.

Bursa de Viena

din 23 Septembrie n. 1878.

Argent	100 15
Galbin	5 58
Napoleon d'aur (poli)	9 36½
Valuta nouă imperială germană	57 65

Economic.

Sibiu, 20 Septembrie n. Pro hectolitru: Grâu fl. 5.70-6.50; Grâu secăreț, fl. 4.80-5.40; Săcară fl. 3.00-4.20; Orz fl. 4.-; Ovēs fl. 1.90-2.30; Cucuruz fl. 5.60.-; Mălaiu fl. 7; Cartofi fl. 1.-1.75; Sēmēnță decănepă fl. -.-; Mazere fl. 9; Linte fl. 12. Fasole fl. 8.-; Făină depāne fl. 6.75; Slănină pro 50 chilo fl. -.-34; Unsore de porc fl. 34.-; Sēu brut pro 50 chilo fl. 16.50; Luminări de sēu pro 50 chilo fl. 25.-; Sēu de Luminări fl. 29.50; Săpun fl. 21.-; Fēn pro 50 chilo fl. 0.80-0.90; Cănepă pro 50 chilo fl. 29-31; Lemne virtose de foc pro metru cubic fl. 3. Spirit pro grad 55-60 cr.; pro chilo: carne de vită 38-42 cr.; Carne de vițel 32-36 cr. carne de porc 44-48 cr.; carne de berbec 28-30 cr. ōne, 10 de 20 cr.

Brașov, 13 Septembrie n. Pro hectolitru: Grâu fl. 5.60-4.90; Grâu secăreț fl. 4.60; Săcară fl. 4.20-3.60; Orz fl. 4.10-4; Ovēs fl. 2.60-2.30; Cucuruz fl. 5.30; Mălaiu fl. 7.20; Mazere fl. 6.30 Linte fl. 8.-; Fasole fl. 7.10 Sēmēnță de cănepă fl. 9.15; Cartofi fl. 1.80;

Medias, 12 Septembrie n. Pro hectolitru: Grâu fl. 5-5.59; Grâu secăreț fl. 4.-4.50; Săcară fl. 3.30-3.50; Ovēs fl. 1.90-2.20; Cucuruz fl. 6.-; Fasole fl. 8.; Cartofi noi fl. 1.20-1.40; Fēn fl. 1.40-1.60; Cănepă fl. 40.-; Slănină pro 100 chilo: fl. 70.-; Unsore de porc fl. 80; Sēu de luminări fl. 40-56; Spirit pro grad 11 cr.; carne de vită pro chilo 36 cr.; carne de porc 48 cr.; carne de vițel cr. 36-40; carne de ōie 28 cr. ōue 7 de 10 cr.

Posta Redacțiunei.

N. P. în Z. Eg. Nu se pōte publica. Urmēzā epistolă.

Dam. Marg. . . . în S. Pe altă cale caută îndreptarea lucrului.

I. în Făgăraș. Respectivul să se adreseze la consistor.

Nr. 8420. 1-3

Escriere de concurs.

Pentru ocuparea postului de învățatoriu la școlă elementară română gr. or. din comuna Franzdorf (Valiug) ce stă sub patronatul c. r. pr. societăți austr. a călilor ferate a statului se scrie concurs până în 15 Octombrie a. c. st. nou.

Emolumentele sistemisate sânt:

Săliariu anual 126 fl., 3 org. cubice lemne de foc, 8 fl. 40 cr. Onorariu pentru școlă de dōminecă și quartir natural.

Aceste emolumente s'a ficsat insepre anul curinte în următorul mod:

Săliariu anual 300 fl., 20 metri cubice lemne de foc și quartir natural.

Doritorii de a ocupa acest post sânt avisați, a substerne suplicele sale instruite cu documintele necesare până în 15 Octombrie nou, la suprema administrațiune montană în Reșița.

Recurenții, care pre lângă limba maternă română, vor posedă și limba magiară ori germană vor fi preferiți.

Reșița 16 Septembrie 1878.

Suprema administrațiune montană.

Nr. 163 protop. 1-3

CONCURS.

La școlă română conf. gr. or. din Lancrām, protopresbiteratul S. Sebeșului sânt de ocupat următoarele posturi de învățatori:

1. pentru clasa I lēfa 120 fl. v. a.
2. pentru clasa II lēfa 160 fl. v. a.
3. pentru clasa III lēfa 200 fl. v. a.

1 stângin de lemne și quartir liber. Concursul espiră în 30 Sept. a. c. Doritorii de a ocupa aceste posturi să-și așternă petițiunile lor instruite conform statutului organic până la 30 Sept. a. c. la oficiul protopesc în Sebeș.

Lancrām în 9 Septembrie 1878.

Comitetul parochial.

Ad. Nr. 220 - 1878. 1-3

CONCURS.

Stațiunea de învățatoriu din comuna Șinca-nouă, protopresbiteratul Făgărașului I au devenit vacantă; deci se deschide concurs, cu termin până la 30 Sept. a. c. iar la 1 Octombrie va fi alegerea.

Emolumentele sânt:

Săliariu în bani gata 200 fl. v. a. în rate lunare, quartir liber, și lemnele necesarii pentru încălzit.

De la concurenți se cere să fiă pedagogi sēu clerici absoluți provēduți cu testimonii de cualificațiune, să fiă cântăreți cunoscuți cu tipicul bisericesc, servind la strana drēptă dumineca și sērbătōrea.

Doritorii de a ocupa acest post vor avea a-și așterne suplicele lor la subsemnatul președinte eforial.

Șinca nouă 1 Septembrie 1878.

În înțelegere cu P. O. D. protoprosbiter respectiv:

Ioan Scurtu m/p., adm. paroch

CONCURS.

Pentru ocuparea stațiunilor învățatoresci, mai jos enumerānde, se deschide Concurs până la 28 Septembrie a. c.

1. Roșiă, protop. Zlatna infer. cu leafa anuală de 200 fl. și locuință.
2. Scărișōra Gārda de jos. prot. Zlatna super. cu săliariu anual 250 fl. v. a.

3. Cărpinișiu, Valea-dosului, Petroșani, Buciumu-Muntari, cu lēfa anuală de câte 100 fl. quartir și lemne, și în fine Buminginca cu lēfa de 80 fl. quartir și lemne, tōte acestea stațiuni, în protopresb. Zlatna infer.

Doritorii de a ocupa unul din aceste posturi învățatoresci sânt pofsiți a 'și subserne petițiunile — instruite conform legii — la subscrisul, până la terminul mai sus indicat.

Abrud 1 Sept. 1878.

Ioan Gall m/p.

1-3 Prot. și Inspectore scol. district.

Nr. 85. 3-3

CONCURS.

Pre basa grațiōsei decisiuni a mārītului consistoriu archidiececan român greco-oriental al Transilvaniei dto 28 Martiu a. c. Nr. 570 - 1878 B. pentru ocuparea postului preoțesc în vacanta parochie română greco-orientală Dāncu de a III clasă, se scrie concurs până la 30 Septembrie, 1878.

Venitul preoțesc cu acest post împreunat este 387 fl. din porțiunea canonică de 17 jugere arātoriu, fēnaț, și din cele stolare.

Concurenții la acest post sânt pofsiți a substerne concursesele sale sub-

scrisului până la terminul sus atins, fiind instruite conform statutului organic și dispozițiunilor sinodale din 1873.

Cluj 30 August, 1878.

În conțelegere cu comitetul parochial Vasile Roșescu m/p. protopres. rom. gr. or.

Nr. 144 - 1878. 3-3

CONCURS.

Devenind vacantă parochia greco-orientală de clasa a III. din Valea-Sāngeorgiului în protopresbiteratul Hațegului, se scrie concurs, cu terminul până la 30 Septembrie a. c.

Emolumentele sânt:

- a) O grădină, — și loc arātoriu, porțiune canonică, 13 jugere;
- b) de la 150 capete căsătorite, câte o ferdelă cucuruz cu tulēu;
- c) O ți de lucru (clacă) de la fiesce care fum;
- d) Venitele stolari, cari tōte compute dau un venit anual aprōpe la 400 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa această stațiune parochială, au a-și așterne suplicele lor bine instruite, în sensul prescrișelor statutului organic și a dispozițiunilor sinodali din anul 1873, la subscrisul, până la terminul sus însemnat.

Hațeg, în 30 August. 1878

În conțelegere cu respectivul comitet parochial.

Ioan Raț, m/p. protopresbiter.

CONCURS.

După ce în urma concursului publicat în Telegraful Roman Nrii 92, 93 și 94 postul de învățatoriu primariu la școlă noastră confesională din comuna Poplaca tractul protopresbiterale al Sibiiului I, nu sa putut întregi, pentru ocuparea aceluia se deschide prin această concurs nou cu terminul până în 23 Septembrie an. curinte.

Emolumentele sânt:

1. În bani 250 fl. v. a.
2. Quartir natural în edificiul școlēi
3. Lemne de încălzit

Dela concurenți se recere:

- a) pre lângă cel puțin IV clase gimnasiale și absolvirea cursului pedagogic sau clerical, se aibă esamen de cualificațiune;
- b) Se fiă buni cântăreți și să cunoscă tipicul;
- c) să aibă purtare morală nepătată.
- d) alegāndul învățatoriu va fi oblegat dumineca și sērbătōrea a ținē strana în biserică, și a propune în școlă de repetițiune.

Concursul instruit cu documintele recerute să se adreseze la subscrisul până în 23 curg. după care va urma alegerea.

Sibiu în 8 Septembrie 1878.

Moise Toma m/p.

adm. ppresbit.

2-3 în conțelegere cu comitetul

CONCURS.

Devenind vacant postul de învățator în clasa a II-a la școlă noastră confesională gr. or. din Gura-Riului în ppresbiteratul Sibiiului I pentru îngreirea acestui post se scrie concurs cu termin până la 24 Septembrie a. c.

Dotățiunea împreunată cu acest post este:

- a) În bani 200 fl. v. a., cari se vor solvi în rate lunari.
- b) Quartir liber în edificiul școlēi sau eventualminte relut corespuņdător.
- c) Lemne, 5 orgii, din care va fi a se încăldi și clasa respectivă.

Doritorii de a ocupa acest post au să-și așternă concursesele lor la subscrisul, în terminul sus arētat, instruite conform prescrișelor statutului organic § 13, și dispozițiunilor sinodali din 1873.

Învēțatoriu devenit ales va fi dator a ținē dumineca și în sērbători și o strană în biserică.

Sibiu în 6 Sept. 1878.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Moise Toma m/p., adm. ppresbit. gr. or.

2-3

CONCURS.

Devenind vacant postul de învățator dela școlă comunală confesională gr. or. din Borgo-Suseni tractul ppresbiteral al Bistriței, prin această se scrie concurs până în 30 Septembrie st. v. a. c. în care ți va fi și alegerea.

Emolumentele sânt:

- a) Săliariu anual de 100 fl. v. a. care e de a se ridica în fie-care pătrariu de an anticipative, din fondul scolastic comunale, ce se administreză în Nāsēud.
- b) Un paușal de 20 fl. v. a. din care sânt a se procura cărțile și materialul de scris pentru elevi.
- c) 12 orgii lemne de focărit, din cari va trebui a se încăldi și localitatea de învățământ.
- d) Quartir liber în edificiul școlēi și
- e) Folosirea grădinei de pomărit a școlēi în mărime de 1 juger catastral.

Doritorii de a ocupa acest post să-și îndrumeze petițiunile lor, instruite în sensul „statutului organic,“ până la terminul prefipt la presidiul comitetului scolar confesional gr. or. din Borgo-Suseni, posta ultimă Borgo-Prund.

Borgo-Suseni în 1 Sept. 1878.

Președintele comitetului scolar,

Macedon Flămând m/p., paroch.

2-3

Nr. 179 - 1878. 3-3

CONCURS.

După ce comitetul parochial de la Ruja în protopopiatul Nocrichiu-Cincu-mare, la sunetul părintescului ordin al preaveneratului Consistoriu archidiececan de la 1 Iuliu a. c. Nr. 1317 s'a declarat pentru concurs nou la vacanta lor parochie de clasa a III, așa acela se scrie cu terminul până la 30 Septembrie a. a.

Emolumentele sânt:

- a) de la 60 familii române câte o ferdelă bucate în grăunțe și de la 36 neorustici jumătate de ferdelă;
- b) folosul de pe porțiunea canonică, arātoriu și de fēnaț 10 jugere 700°□ clasa I. și II;
- c) Venitele stolari satorite de sinodul protopesc;
- d) de la 96 familii câte o ți de lucru cu palma. Împreună lemnele necesari pentru foc la curtea parochială, pe care poporul are a clădi edificiile economice recerute, și care împreună dau suma de 403 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa această stațiune au a-și așterne concursesele instruite în înțelesul statutului organic la subscrisul până la terminul indicat.

Nocrichiu în 14 August, 1878.

În conțelegere cu comitetul parochial. Oficiul protopresbiteral greco-oriental.

Grigoriu Maier m/p.

administrator pprescu.

Anunțiu.

A eșit de sub tipar și se află de vēndare în librăria lui H. Zeidner în Brașov

CHEMIA ANORGANICĂ

lucrată pe basa teoriilor mai nouē și întocmită pentru școlēle medie de

Iulian Filipescu,

prof. la școlēle centrale rom. gr. ort. în Brașov.

Prețul 1 fl. v. a. — Pentru România 3 lei noi. [18] 1-3